

[Niels Anker Koføed]

ikke her. Forskellen består i, at man, hvis man ikke beskytter planterne imod konkurrerende planter eller sygdomme, ikke får brugt det kvælstof, kali og fosfor, der er beregnet til kulturplanten. Det paradoksale er, at de forskellige dyrkningsmetoder, man foreslår, f.eks. Grønt Danmark, kræver mere kvælstof, og for at få brugt det kvælstof kræves der pesticider for at få tingene til at vokse og gro og tage det kvælstof. Jeg vil gerne have en definition af økologisk landbrug. I øjeblikket har jeg nærmest hørt – ja, undskyld jeg siger det – noget videnskabeligt vås.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KRF):

Jeg vil gerne sige til hr. Albrechtsen, at også jeg har regnet på, hvad det vil koste at fjerne 100.000 t kunstgødning fra dansk landbrug. Det koster landbruget 1,5 mia. kr. Det er det nøgne tal.

I øvrigt forstod jeg, at det ikke så meget var økologien, hr. Albrechtsen var ude efter som fordelingen af husdyr rundt omkring i landet, altså at alle ejendomme skulle have køer, svin, får og duer som i gamle dage, og at man så skulle have lov til at tilføre den kunstgødning, der var brug for. Jamen hvilken økologi er der i det i forhold til det, vi har i dag? Det er det, jeg ikke rigtig kan få ind i mit hoved, som man måske så vil kalde et grødhoved, siden jeg ikke kan forstå det. Jeg kan altså ikke forstå, at det skulle være anderledes end det, vi bruger i dag. Vi tilfører kunstgødning i den mængde, som er nødvendig. Nu siger hr. Albrechtsen, at vi skal have noget naturgødning ved siden af, så bliver det økologisk. Det er altså det, hr. Albrechtsen mener. Jamen det er da lidt uheldigt, når han samtidig taler om nitrat, for nitratnedsivningen er nu, alt andet lige, størst, når man bruger naturgødning.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Man efterlyste en definition på økologisk jordbrug. Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at gå i så videnskabelige detaljer under den debat, men da man nu ønsker det, kunne vi måske alle sammen være enige om at bruge den definition, der står på s. 57 i Landbo-kommissionens anden delbetænkning, af

økologisk jordbrug – jeg ved ikke, hvor mange medlemmer der har nået at få den læst. Der står, at det er på følgende driftsmæssige forudsætninger: ingen anvendelse af halmgødning, ingen anvendelse af pesticider og kun alsidige sædskifter. En sådan definition kan naturligvis godt korrigeres og justeres, men jeg går ud fra, at vi alle sammen nogenlunde kan tage den betænkning som udgangspunkt på det definitions-mæssige område.

Dernæst vender hr. Arne Bjerregaard endnu en gang tilbage til spørgsmålet om om-lægningen. Ja, det er rigtigt, at nedsivning i forbindelse med dyregødningen er et stort problem. Derfor har vi sagt, at dyregødningen skal spredes ud over landet ved, at man får brug, hvor der både er dyr og markafgrøder i en rimelig blanding, således at man ikke får denne overbelastning netop de steder, hvor man har for mange dyr og for få markafgrøder, som udgør et stort bidrag i dag. Det skal jævnes mere ud, således at man ikke har kornproducenter centraliseret i den ene halvdel af landet og dyreproducenterne i den anden halvdel. Dermed udnytter man samtidig dyregødningen ordentligt og får en mindre nedsivning. Hr. Arne Bjerregaard har ret i, at vi skal undgå den, og det gør man netop maksimalt på den måde. Dyregødning forsvinder jo ikke op i den blå luft, så det problem kan hverken hr. Arne Bjerregaard eller jeg trylle væk, men det kan gøres bedre.

Carl Martin Christensen (KF):

Jeg vil gerne takke landbrugsministeren for den redegørelse, som her er fremlagt, og jeg vil også gerne sige tak for den debat, som har fundet sted her det sidste par timers tid. Det gælder i særdeleshed de første 1½ time af den, for når man har lyttet til den sidste halve time, kunne man få den opfattelse, at biodynamisk landbrug, og hvad dertil hører, var det helt afgørende spørgsmål i denne sag, og det finder jeg bestemt ikke det er.

Jeg vil gerne rejse et andet emne ved denne lejlighed, og det er landbrugets generati-onsskifte. Alle ved, at landbruget er et kapitalkrævende erhverv, og jeg vil her gerne citere professor Morten Lange, som på et tidspunkt har sagt, at selvejet i landbruget bestemt ikke passer i et samfundsmæssigt syn på dansk jordbrug, og at den moderne svine-